

Въ другочно отдавнашно врѣмя, той былъ посипалъ всичкѣ-тѣ околѣнь съ волканически вѣщества, които изъ утробѣ-тѣ си изблювалъ, а тыя вещества съ врѣмя и вѣкове ся прѣтворили на найплодороднѣ прѣсть — черноземъ.

Жителюе - ти всичко това отдавна были забуравили, та малко-по-малко си насадили по Везувія, смаль не до връха му, лозя и градины съ овощкы и го накытили съ много хубавы лѣтны кѣщы (виллы), отъ които чюдно ся гядало сине-то море прѣзь плодовиѣ-тѣ околѣнь и прѣзь бѣлы-ты градове.

Покрай неаполскый заливъ едно врѣмя имало на низаны като лебеди градове, отъ които найсѣверно лѣжялъ прочютый градъ *Кума*. То было найстаро грѣцко поселеніе у Италиѣ (1050 л. до Р. Х.) и майка на всички грѣцкы градове около Везувія. Найблизу до него былъ градъ Дукайархія (Путеоли). Между тыя два града, лѣжяли край море-то прочюты-ты бани Байа, дѣто богати-ти Римляне дохаждали да ся кѣпять и цѣлять и да ся насладяты на хубавый вѣздухъ и на чюднѣ-тѣ околѣнь. Верѣдъ разврата, въ който въ врѣмя на цари-ты бяше потѣнѣлъ Римъ, у Байа ся стичяли всички разглезены, распуснѣты прѣскачюе, женкарюе и другы похабены хора. Пѣнопойци-ти и писателюе-ти на онова врѣмя съ остры сатыры и съ еемилостивы критикы блѣскали развратный животъ, който ся прокарвалъ тамъ. До Байа наблизу лѣжялъ градъ Мисена съ хубаво пристанище, а пѣдолъ отъ него Неаполь, дѣто Римляне-ты, когато отпаднѣхѣ и ся похабихѣ, обычяли да ся прокарватъ врѣмя-то. Оттамъ за единъ чясъ ся стигало въ Херкуланъ, а оттамъ пѣнататѣкъ бѣ Помпея, а послѣ Стабія.